

[Socialministeren]

at det er ret fantastisk, at den socialdemokratiske ordfører kan tale om, at der skulle være et selvskabt problem for undertegnede, når man tager i betragtning, hvem der har udstedt det cirkulære, som har givet anledning til så megen drøftelse, som tilfældet har været.

Jeg synes egentlig, det er ynkeligt, at socialdemokratiet ikke er i stand til, uanset at man ikke er glad for de ting, der har ligget i ungdomscirkulæret, at bakke en tidligere socialdemokratisk socialminister op. Man taler meget om, at ungdomscirkulæret ikke har virket efter hensigten. Sådan har jeg ikke forstået hr. Bent Rold Andersens mange indlæg i denne debat på det seneste. Det vil altså sige, at der er en uenighed. Jeg har forstået det sådan, at hr. Bent Rold Andersen i virkeligheden stadig væk holder fast i de grundprincipper, som også ligger i det ændringsforslag, som nu skal til afstemning.

Hr. Taanquist siger videre, at det efter hans opfattelse ikke er hverken praktisk eller nødvendigt at foretage sig noget som helst. Det har socialrådgiverne bl.a. fortalt. Jeg synes, at det er endnu vigtigere at lægge vægt på, hvad sammenslutningen af sociale udvalg har udtalt. Som det er blevet nævnt fra andre ordførere, har man fra den kant lagt meget vægt på, at der blev et sikrere retsgrundlag.

Jeg er da enig i vurderingen af, at der nok ikke er så store problemer i kommunerne lige bestemt i disse uger, men forklaringen på, at der ikke er problemer, er naturligvis, at man afventer folketingets afgørelse. Hvis folketinget ikke træffer en afgørelse, er jeg også fuldstændig overbevist om, at der til gengæld vil opstå en kolossal usikkerhed i kommunerne, og det er den usikkerhed, vi efter min mening har en forpligtelse til at fjerne.

Det lyder egentlig også fantastisk, når hr. Taanquist siger, at socialdemokratiet altid har taget afstand fra de 1.700 kr. Det kan i hvert fald ikke være altid, hvis man sådan skal gå tilbage i historien. Der er sket nogle ændringer, nu vel, og jeg har da forstået socialdemokratiets budskaber, som også blev fremlagt af hr. Torben Lund, gående på, at socialdemokratiet hellere ville lægge et niveau som det, der var gældende for uddannelsessøgende i almindelighed, underforstået både lån og erhvervsindtægter. Men når der ikke kunne blive enighed om det, er det na-

turligvis, fordi vi faktisk så vil havne i en situation, der efter min opfattelse var gunstigere end det, der var tilfældet, før hr. Rold Andersen udstedte det såkaldte ungdomscirkulære; det er jo sandheden. Derfor har jeg nok forstået, hvad budskabet er, men jeg synes faktisk også, det viser, at man har fjernet sig ikke blot fra ungdomscirkulæret, men at man i virkeligheden har fjernet sig langt fra det, som var gældende, før ungdomscirkulæret blev udstedt.

Hr. Taanquist kom med et, kan man sige, mere kontant spørgsmål i forbindelse med udmålingen af hjælp eksempelvis til en hjemmeboende ung, som var søn eller datter af en § 43-modtager. Det er et spørgsmål, der har været drøftet under samråd i folketingets socialudvalg, at der ved udmåling af kontanthjælp til en ung, som er hjemmeboende hos forældre, der modtager kontanthjælp, bør tages hensyn til, at fordelene ved fælles husførelse vil være begrænset. Dette kan danne grundlag for at udmåle hjælpen i opadgående retning, således at beløbet eventuelt bliver højere end tilskuddet fra Statens Uddannelsesstøtte til hjemmeboende.

Det er altså igen et udtryk for, at der ikke er tale om faste satser, som hr. Taanquist og andre hele tiden søger at fastslå. Der er tale om at tage udgangspunkt i Statens Uddannelsesstøtte, i det individuelle skøn, som skal foretages af de enkelte socialudvalg, og det synes jeg er vigtigt at manifestere endnu en gang.

Hr. Agerschou vil gerne have et svar på, hvori opstramningen består i det ændringsforslag, der nu ligger på bordet, i forhold til det tidligere ændringsforslag. Der er ikke tale om nogen som helst form for opstramning af det, der hele tiden har været hensigten. Der er tale om en klargøring, og det tror jeg egentlig vi har diskuteret så meget, at alle er klar på det.

Hr. Agerschou spørger, hvad der ligger i begrebet først og fremmest 18-21-årige. Det er en fastslåen - og det har vi også diskuteret mange gange - af, at det naturligvis er de aldersgrupper, der først og fremmest bliver tale om, når vi prøver at fastlægge noget for en gruppe, der ikke har haft et hidtidigt levestandardniveau. Det kan da også være en 22-årig, men det hører til sjældenhederne, fordi de fleste vil have haft et arbejde af en eller an-